

(26).
Synodens Kirkearbejde paa Stillingsarbejdet.

Et Forsøg
Paa
P. R. M. Carlsen.

Missionsarbejder i Washington,
Oregon og Idaho til Pacific-
distriktets Stiftelse.

(Forts.)

Allerede Formandens Indberetning til Synoden i 1877 omtaler han at Pastor E. Christensen's Arbejde i den Grad er bleven velkjendt af Herren, at en Medarbejder helligen trængtes paa hans vidtløftige og bekvæmlige Arbejdsmaark.

Paa Menighedsrådet i Stanwood den 10de Juni 1878 besluttedes at give Kirkerådet Fuldmagt til at søge Hjelpeprest for Pastor Christensen. Den Mand, der kom til at følge dette Raad var Kandidat Jørgensen, der saaledes blev den 4de i Rækken af Synodens Præster paa Stillingsarbejdet. Christian Jørgensen er født den 13de Mars 1847 i Thorpen, Nordre Lands Præstegjæld, Norge, af Forældre Jørgen Pedersen, Sneedehaugen, og Hustru Berthe Soendebatter, Nøstelen. Han opvoksede i sine Forældres Hjem indtil han Vaaren 1868 udvandrede til Amerika, ifølge med nogle Slagtinge. Det følgende Aar kom tilfældigvis en Bekjendtgørelse om Luther College ham for Øie og dette bragte den Tanke frem hos ham, at han vilde studere og efter Samraad med og Opmuntring af Pastor Selland, Biota, Wis., ansøgte han om Optagelse som Elev Luther College, hvor han studerede fra Føsten 1869 indtil han Sommeren 1875 demitteredes til den teoretiske Afdeling ved Concordia Seminar i St. Louis. Tre Aar efter, i 1878, blev han af sine Lærere fundet dygtig til at overtage det hellige Prædikerembede.

Paa Raad fra Stillingsarbejdet i Washington Territory blev han den 4de August (7de Søndag efter Trefoldighed) ordineret i Washington Prairie Kirke. Intimations-talen holdtes af Pastor Brandt, Or-

dinationen forettedes af Formand Høren, der talte over 2det Kor., 13—15. Han vidste hvor vigtigt det er at have det rette Syn paa Embedets Gjerning, hvoraf dette Syn kommer, og hvorledes det bevares.

Vi kunde kun saa det, naar vi som Paulus have Troens Mand og med ham kunde lære at sige: „Vi tror, derfor tale vi.“ Og vi kunde kun bevare det ved at se hen til Raadet, som er, at den der sprejste den Herre Jesus. Skal ogsaa oprejses os formødelst Jesus og fremstille os med eder, d. e. Præsten og Menigheden, i Herlighed, hvorved da ogsaa den overvættede Raade skal ved manges Taksigelse vende end mere overvættede til Guds Ære.“

22de Søndag efter Trefoldighed indvortes Pastor Jørgensen af Bist. Christensen i Stillingsarbejdet nordvest, luth. Menighed (Stanwood), Wash. Denne Menighed var netop begyndt med at opføre sin første Kirke. Men imidlertid stiftede Pastor Christensen til den nystiftede Menighed i Idaho og hans gamle Raad kom da i samme Rød som før, kun med den Forskjel, at medens Pastor Christensen var bosiddende i den sydlige Del af hans Missionsdistrikt (Portland og Astoria) boede Pastor Jørgensen i den nordlige Del (Stanwood). Paa Menighedsrådene i Stanwood den 13de Januar 1879 fik Pastor Jørgensen den Befalning fra Pastor Christensen, at han nu maatte staa sig til som fast Præst og den Menighed kaldte da ogsaa Pastor Jørgensen, som antog det den 13de December 1879. Men Portland var ikke tilfreds med at have sin Præst saa langt borte, og det kan man jo heller ikke forstaa dem i. De sendte da Opfordring til Pastor Jørgensen om at bosætte sig der, og derfor blev den Stanwood, paa samme Raade som Pastor Christensen havde gjort det. Her til svarede Stanwood Menighed, at den tillader ikke, at Jørgensen flytter fra denne Menighed. Den vilde lide stor Skade derved. Heller ikke vilde den tillade, at Jørgensen tog mere Tid til Portland Menigheds Gjerning. Pastor Jørgensen trængte virkelig til Hjælp paa denne vidtløftige Arbejdsmaark, men det skulde

gaa flere Aar inden den kom — først 1883 lettedes Byrden, da Kandidat G. Engb kaldtes til Portland.

Det uddannede med legemlige og aandelige Kræfter begyndte Pastor Jørgensen med Hagsomheds Rød og Tillid til sin tunge Virksomhed. Der er vel neppe den Plej af Betjening ved Puget Sound, hvor han ifølge har været. Fra Stanwood som Udgangspunkt drog han ud i Nord og Syd. Til Paulsbo, Seattle, Tacoma, Wa., ja lige ned til Oregon strakte hans Reiser sig. Hvor der nu er mange Menigheder og Præster, var han i aarevis alene. Til dette vanskelige Missionsarbejde var han ogsaa bedre udrustet end mange andre. Foruden dette at være i Besiddelse af et stærkt, hardført Legeme, betød han ogsaa i en foregen Grad at vinde Folks Hjærter, samt Evne til at tale let og lydende, derfor blev han ogsaa altid modtaget med Glæde, hvor han kom frem, og mange mindede ham endda med kjærlige Tanker, paa de Steder, hvor han har været Missionsansvarlig. Under mange Svær og store Besværligheder vendte han omkring til de spredte Rødder i Stoomen, for at sprede Ordets Lys og Barmen ud til hans adspredte Troesbrødre i Hus og Gætte, ved Sagbrug, i Lommerfogene og Høstehøjen. Hvor han kom frem samlede han de spredte Familier til Gudstjeneste, uddelte Luthers Katekismus, Forklaring og Bibelhistorie til de Smaa og samlede, hvor det lod sig gøre, igjen de smaa Flokke til Menigheder. Blant Menigheder, han har stiftet, kan nævnes Lawrence, 1887, Stagit 1888, Oriska, Canano, Arlington osv. Skade var det rigtig nok, at Samfundet ikke saa sig istand til at lende ham den fornødne Hjælp til dene vidtløftige Missionsmaark. De Hjælpen kom havde allerede Præster fra andre Samfund nedsat sig paa Steder, Jørgensen havde beslgt, i Et. Tacoma, Paulsbo og Seattle. Thi da Æterne ved Sundet sprang op tiltrak de sig snart alles Opmærksomhed, men det var jo tunge Lider, der gik over den norske Synode, da Raadvalgsstriden færdigtes saa mange Broderbaand og Bloddrøbe og fjølede Folks Føer baade for den

Andre og den Jbre Mission.

Pastor Jørgensen vilte stor Interesse for Religionskolen og alt saa langt tilbage som i 1879 lovede han Stanwood Menighed at holde 2 Dages Skole i Ugen, naar han var hjemme. Senere i 1882 fik han Hjælp i Mr. R. Deane, der tilbød at læse med Konfirmanderne og Børnene paa de Søndage, der ikke var Gudstjeneste.

Denne Ordning holdtes gaende indtil 1886, da Torald Carlsen, efter Pastor Jørgensen's Opfordring, ansattes til at holde Skole og i 1888 fik han en god Støtte i Mr. E. Gattelle, der da ansattes til fast Skolelærer. Aaret efter, 1889, fik Pastor Jørgensen ogsaa Hjælp i Pastor P. Isberg, der da ankom fra Øien.

Efter at Pastor Jørgensen var bleven fast Præst for Stanwood Menighed gik Arbejdet for ham en lang Tid nok saa roligt og jævnt fremad. Menigheden begynde sin første lille Kirke og fik den afsluttet enddog med Skuffe, men den 31te Mai 1892 fik Menigheden den Sorg, at maatte se sin kjære Kirke gaa op i Aske. Denne var jo den ældste af de norske luth. Kirker i Washington. Pastor Jørgensen havde været med at bygge den første Kirke og han var færdig til at tage fat paa den. Men nu kom der en Prøvelsens Tid for Menigheden. Der var adskillig Meningsskjævelse i den og blev lidets Strid, saa det kan siges, at indre Krigtation i Menigheden holdt paa at færdigge den. Pastor Jørgensen fandt, at han maatte resignere, hvilket han ogsaa gjorde i Mars 1893. Pastor Isberg blev af Menigheden kaldet til midlertidig at leje den Menigheden.

(Forts.)

Dr. Martin Luther.

(Forts. fra forr. Nr.)

Men Luther gjorde altid Herrens Gjæringer saaledes, at han fremfor alt forsvarede Kirken med ren god Være, for at den rette Tro ligesom det gode Træ kunde blive plantet og plejet, men hvorved han ogsaa uafsladelig ikke alene vidste, hvorledes et saadant godt Træ af sig selv vilde bære gode Frugter i et framt Levnet,

men ogsaa ved sine Skrifter og Raadslagninger bidrog til, saavidt Omstændighederne tillod det, efter at Rom og papstne en ordentlig Afsetning, hvorefter alle Retsforordninger fra Reformationens Tidstid blev udførelse af Biskopper.

Luther havde den Glæde at se sin Værk antagen i mange Stæder og Værk antagen i mange Stæder og burg, Frankfurt am Main, Hamburg, Wißbeck, Sachsen, Breslau, Gießen, Cleve, Brandenburg (eller næsten hele Nord-Tyskland og en Del af Syd-Tyskland), Sverige (med Finland, 1527), Danmark (1536), Norge (1537), Estland, Skotland og Ingermandland o. fl. Stæder.

Ved Uden af 1542 blev Luther glædet ved en lang Skrivelse fra nogle Prædiker i Italien, hvilke ved hans Skrifter var komne til Sandhedens Erfarelse. Der fremkom af dette Brev en undigelig Glæde over den rene Veres Skæde, en levende Aftraa efter at bevare den, en afgjørende Forkæstelse af al Vidfarelse, navnlig ogsaa i Sakramentsstriden, en stor Standhaftighed under alle Forslagelser, en dyb Værefragt for det udvalgte Redskab, Luther, og en paa egen Erfaring grundet høj Agtelse for hans Skrifter. Til en Præve paa disse herlige Brev som der her ikke er Rum til at meddele helt, men Begyndelsen lyde: den lyder saaledes:

De Strømme af levende Vand, som flyde af Eders Hjerter, hertærbare Herre, man ved den himmelske Regn vore mere og mere, for at I des bedre og rigere man vore Herrens herlige Gæstgænge laant daglig derhjemme i Prædiken, som her ved Eders Skrifter.

Med hvilken Glæde man alle disse retfærdige Menninger have modtaget Luthers ypperlige Svar, hvori han navnlig advare dem iaderlig for Sakramenterne!

I Marts 1543 var den lutheriske Kirke efter omgøden af mange andre Bøger.

Men Luther vilde ogsaa berønde en herf Tilid til sin Gud og forudsigede paa det allerførste, at det i hans Væretid ikke vilde komme til nogen Krig.

Da Holger Schwenckfeld, som sigte at besværlige Sakramenterne gamle Vidfarelser paa en ny Maade og derved forføre mange Folk i Schlesien, tilsendte Luther nogle af sine nye Traktater, som svarede hene ham med sin herre Ord, som han forskente og blev hæfrem:

„San skulde lade ham uplagst med sin lille Bog, som vrede Dærfelen ud af dens Forfatter.“

Den samme Dver med talst Vær vilde Luther paa samme Tid i et ligværende Tilfælde; thi da en Bagterter sendte ham en fedvælsk Opbudselse af Bibelen, som blev han; han maatte beholde sin Skæde, for det var et Arbejde af hans Været, med hvem han intet Fællesskab kunde have, selv de ikke vilde aflaa fra sin Skæde.

Kamp.

Uden med Skriftenhedens Hænder udenfor kærpede Luther i flere værdige Skrifter. Han udgav paa Toff en tidligere udførelse af Gienbrudelse af Koranen (den tyttende Religionbog) og advarede trallig mod saadant Djævelskab. I Marts 1543 forfattede han flere Skrifter mod Røderne, hvori han paviste hvorledes Røderne med sin Væde havde forvænset mange herlige Sprog af Bibelen, hvilket han igen berettede, og advarede derved, hves Gudsbeføttelse og djævelske Dandskab mod Kristus og hans Kirke. Og saa fræde han dengang ikke mere, som tidligere, paa en almindelig Omvendelse paa Jorden. Endelig udgav han i dette Marts det vigtige Skrift om Tolvte sidste Ord (2 Sam. 23. 1-7), hvori han med saabanlig Kæmpehed og i en opbøjet Tone afvæger et kraftigt Vidnesbyrd om de tre Personer i den hellige Treenhed og om de tre Røder i den Herrens Kirke ene undskillelige Person, hvilket Vidnesbyrd kan bidrage til at befæste en Kristen i hans Tru og bevare ham fra al Slags Vidfarelser.

Endelig Luther under tillagende Tilid talte mere Værdighed i sit dedelige Værene, som tog han dog fremdeles utværlig Andel i Reformationens Været, og ligesom han som en her Bagterter paa Hans Væde havde sine sine rettede til alle Eider, saaledes bevarede hans Dver for Beskyttelse af den rene Veres ham endnu til at forfatte endnu flere vigtige Skrifter, her med Sakramenterne. Trods Luthers eteværlige herre dog med utværlig Træffighed foresloet, at Luther var væg med ham. Dette forværlige Luther til i 1544 at udgive et Skrift: „Stort Væsendelse om den hellige Røder med Sværmerne“, hvorefter han selv siger:

„Da jeg nu gaar paa Værend Væde, vil jeg bringe dette Vidnesbyrd og denne Røde med for min herre Herrens og Herrens Kirke Domskol, at jeg med kaldt Alder har forfattet og indgaaet Sværmerne og Sakramentsfænderne. Ta et i lodt, hvingsli, Defekampadius, Svæntfeld og deres Dæficle i Jürich og

hvor de ere, og et endnu daglig af vor Prædiken er rettet mod disse vespøttelige Hæreters Hætte de vel vide.“

I Marts 1545 forfattede Melancthon til Forslagelse paa Riksdagen, hvorefter den saaledes Wittenberg-Bekendtgørelse, hvilken ogsaa Luther understret, og bevædte ved samme Værlighed, at det var nemlig at blive ved Guds Ord og en god Samvittighed og samtidig gjøre Verden til Velbehag og lige Tingene med Væmp.

Sine Erfaringer.

Luther maatte fort for sin Døde gjøre mange andre Erfaringer, idet der ved ugadeligt Været, her i Wittenberg, opkom den ene Forslagelse efter den anden, som plagede hans Sjæl og endelig bragte det saa vitt, at han i Marts 1545 ilde fort fra denne Stad og for en Tid begyndte til sine Venner i Wetzlar. Men en meget naadig Skrivelse fra hans Hæretter, til hvem Hæretteret havde vendt sig med indtrængende Forsøllinger, og hvori han lovede at vove al Forsøgelse paa det kraftigste, bevarede ham igen til at vende tilbage til Wittenberg. Der faldenke han den fjerde og sidste Udgave af den tyttende Bibel, paa hvis Forbedring han sammen med sine herre Venner havde arbejdet upærlig og med stor Hæd og deri tilføjet mange herre Kamæretninger,

som er bevædte under Navn af Hæretter. Han faldenke ogsaa et af sine herre Væretter, sin vidtspændte Udvalgte af Herre Røledog, over hvilke han i 10 herre havde holdt Forsøllinger under mange Hæretter. Endelig udgav han det værdige og alverlige Skrift: „Væretteret tilfiet af Djævelen“, og dette var hans sidste Bog.

I Begyndelsen af 1546 skulde aflet paa Herrens Befaling og Religionssamtale mellem de stridende Parter holdes i Regensburg, hvortil Dr. Major fra Wittenberg blev

Berglund Bros. Kaffehus

Beste Sort Kaffe i Byen med Pibe, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1205 Commerce St. Tacoma

DO IT RIGHT

That is the only way, the best way to do anything

PRINTING UP-TO-DATE

Stationery, office supplies, anything to printing. Our prices are

reasonable too. Try us.

D. W. COOPER

Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY BUSINESS COLLEGE

20th Year Opens Sept. 22

Second Semester Opens Jan. 26

Gym. Building

Main Building

WHERE IT IS.—At Portland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Thirteen years of successful experience. A large staff of well-trained, experienced teachers. A beautiful location, a large campus, a modern building, a new gymnasium, a well furnished library and laboratory, the hearty goodwill of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or LIFE.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Social, Commercial, Business, Domestic Science. Special departments for foreigners. Strong courses in Piano, Violin, and Voice.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletics, Band, Orchestra, Chorus, Glee Club, Debating, Laundry, and Young Men's Society.

SPECIAL FEATURES.—Homelike atmosphere, best influences, lowest possible tuition, short hours, continuous examinations, great freedom in selecting courses. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, text washing, 34 weeks, \$180; 44 weeks, \$195; 54 weeks, \$210. Charge to attend school than to pay part board of a hotel. Catalogue tells how we do it. It is free. Send for it.

Address

E. J. HONG, Principal, Tacoma, Wash.

sendt. Da hun nu gik til Suther for at tage Affsked med hant, saa fandt hun ved Indgangen til hans Studer-bærelse de Ord skrems med Suthers egen Haand: „Bore Professorer havde opmuntret mig Derris Bed- verd.“

3 en af de sidste Prædicens.

SCANDINAVIAN AMERICAN BANK

BANK

of Tacoma

ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rente

Tagger vi til Spareindskud te Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.00 eller mere.

J. H. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle, V.-Pres.; G. Lindberg, V.-Pres.; E. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visch, Ernest Lister, Gen. G. Williamson, Directors.

Tailors to Men and Women

FASHION CRAFT TAILORS

H. O. Haugen, Pres.

708 Pacific Ave. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating

Main 292-A 2393

1120 Commerce Street

Tacoma Wash.

Phone Main 2213

PETERSON

PHOTOGRAPHER

Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.

903 Tacoma Avenue

S. T. Larsens Pharmacy

1712 and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Cod Liver Oil direct from Norway

Phone Main 504 Tacoma, Wa.

Dyplog fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

VISELL & EKBERG

1831 Pacific Ave.

3 en af sine sidste Prædicens fornuende Suther sine Tilhørere til littig at bede og at prøve Sandheden og naar de til herte, at han var sig, og naar de til herte, at han var sig, Vin for ham, men han om en naadig Hæfedsbund. „Jeg er.“ sagde han, „mattet af Verden, og den af mig, det er os altsaa let at tilles lam for en Fremmed fra et Herberge.“

Besonderlig mærkværdig er ogsaa Suthers sidste Prædiken, som han holdt i Wittenberg den 17de Januar (1846) over Rom. 12, 3 Kap. hvori han talte om Troens Kræfter ved Kristum som en Fortælling og hans Værke og sagde blandt andet: „Hoger, Truffelskab, Dør, Nord og Traal osv., det kan man mærke, og Verden forlovar ogsaa, at det er Synd; men Djevleens Brød, Fornuffen, denne Hønne Skjæg, den træder til, og vil bære Høj, og hvad den end siger, (sa mener den, at det er den Helligaand, hvem vil de hjælpe? Overfor Jurist eller Mediciner, hørken Sange eller Reiser, Thi den er den hellige Skjæg som Djævelen har; de andre grane Sander ter man, men Fornuffen kan ingen hjælpe; den lærer frem, den kan være Sværmet og bered over Tro og Naboed; den mener at alt hvad Djævelen indgiver den i Hjertet, skal være fra den Helligaand, Derfor siger St. Paulus: „Saa langt jeg er en Kvindel og Gud har vist mig Vanden, saaledes fortaaler jeg.“ Ogsaa har Suther i denne Prædiken forud fortaalt om den Fornuffing, som den lutheriske Kirke snart maatte erfare efter Suthers Død, thi han sagde: „Jeg let for mine Dine, at hvis Gud ikke vil give os trofalle Forretter og Kirkes Tjener, saa vil Djævelen henderne vor kirke ved Parliamenter, og han vil ikke aflade eller ophæve dermed, før han har gjort Ende paa den, det har han lovet og godt i Slæde, hvor han ikke kan saa gjort det ved Hjælp af Væsen og Reiseren, der vil han udrette det ved dem, som endnu er endtagelige med os i Verden. Derfor er det høit fornødent, at man leder af Hjertet, at Gud vil give os rene Sætters. Skulde vi nu være ikke og ikke ja, hvor gruellig denne Verdens Forle her eftertrængtes os gennem Væsen, Reiseren og vore Verde og sigt: „Hvad Suther det, at man fortaaler det?“

„Hoger, Truffelskab, Dør, Nord og Traal osv., det kan man mærke, og Verden forlovar ogsaa, at det er Synd; men Djevleens Brød, Fornuffen, denne Hønne Skjæg, den træder til, og vil bære Høj, og hvad den end siger, (sa mener den, at det er den Helligaand, hvem vil de hjælpe? Overfor Jurist eller Mediciner, hørken Sange eller Reiser, Thi den er den hellige Skjæg som Djævelen har; de andre grane Sander ter man, men Fornuffen kan ingen hjælpe; den lærer frem, den kan være Sværmet og bered over Tro og Naboed; den mener at alt hvad Djævelen indgiver den i Hjertet, skal være fra den Helligaand, Derfor siger St. Paulus: „Saa langt jeg er en Kvindel og Gud har vist mig Vanden, saaledes fortaaler jeg.“ Ogsaa har Suther i denne Prædiken forud fortaalt om den Fornuffing, som den lutheriske Kirke snart maatte erfare efter Suthers Død, thi han sagde: „Jeg let for mine Dine, at hvis Gud ikke vil give os trofalle Forretter og Kirkes Tjener, saa vil Djævelen henderne vor kirke ved Parliamenter, og han vil ikke aflade eller ophæve dermed, før han har gjort Ende paa den, det har han lovet og godt i Slæde, hvor han ikke kan saa gjort det ved Hjælp af Væsen og Reiseren, der vil han udrette det ved dem, som endnu er endtagelige med os i Verden. Derfor er det høit fornødent, at man leder af Hjertet, at Gud vil give os rene Sætters. Skulde vi nu være ikke og ikke ja, hvor gruellig denne Verdens Forle her eftertrængtes os gennem Væsen, Reiseren og vore Verde og sigt: „Hvad Suther det, at man fortaaler det?“

Rei, ikke et Sværmet halde vi være fornuemlige. Sæde de holde med os, godt; vilde de ikke, saa har de lade det være. „Jeg har ikke modtaget Verden af dem, men af Gud, ved guddommelig Raade. Jeg er af Slæde hieven vel Høj.“ Derfor leder

leg alvorlig til Gud, at han vil lade Os beholde Odet, thi det vil gaa gruellig til. Ved Enden af denne Prædiken bemærker Udgiøveren med Henfyn til Universitetet i Wittenberg: „Dr. Martinus Suther, hellig Huskummele, har ofte sag mange troværdige, ogsaa for Dr. Augustin Schurf, sagt disse Ord: „Efter min Død vil ingen af disse Teologer blive bekundt.“ Og dette er hedværet gaaet i Opfyldelse.

„Hoger, Truffelskab, Dør, Nord og Traal osv., det kan man mærke, og Verden forlovar ogsaa, at det er Synd; men Djevleens Brød, Fornuffen, denne Hønne Skjæg, den træder til, og vil bære Høj, og hvad den end siger, (sa mener den, at det er den Helligaand, hvem vil de hjælpe? Overfor Jurist eller Mediciner, hørken Sange eller Reiser, Thi den er den hellige Skjæg som Djævelen har; de andre grane Sander ter man, men Fornuffen kan ingen hjælpe; den lærer frem, den kan være Sværmet og bered over Tro og Naboed; den mener at alt hvad Djævelen indgiver den i Hjertet, skal være fra den Helligaand, Derfor siger St. Paulus: „Saa langt jeg er en Kvindel og Gud har vist mig Vanden, saaledes fortaaler jeg.“ Ogsaa har Suther i denne Prædiken forud fortaalt om den Fornuffing, som den lutheriske Kirke snart maatte erfare efter Suthers Død, thi han sagde: „Jeg let for mine Dine, at hvis Gud ikke vil give os trofalle Forretter og Kirkes Tjener, saa vil Djævelen henderne vor kirke ved Parliamenter, og han vil ikke aflade eller ophæve dermed, før han har gjort Ende paa den, det har han lovet og godt i Slæde, hvor han ikke kan saa gjort det ved Hjælp af Væsen og Reiseren, der vil han udrette det ved dem, som endnu er endtagelige med os i Verden. Derfor er det høit fornødent, at man leder af Hjertet, at Gud vil give os rene Sætters. Skulde vi nu være ikke og ikke ja, hvor gruellig denne Verdens Forle her eftertrængtes os gennem Væsen, Reiseren og vore Verde og sigt: „Hvad Suther det, at man fortaaler det?“

Rei, ikke et Sværmet halde vi være fornuemlige. Sæde de holde med os, godt; vilde de ikke, saa har de lade det være. „Jeg har ikke modtaget Verden af dem, men af Gud, ved guddommelig Raade. Jeg er af Slæde hieven vel Høj.“ Derfor leder

Rei, ikke et Sværmet halde vi være fornuemlige. Sæde de holde med os, godt; vilde de ikke, saa har de lade det være. „Jeg har ikke modtaget Verden af dem, men af Gud, ved guddommelig Raade. Jeg er af Slæde hieven vel Høj.“ Derfor leder

Rei, ikke et Sværmet halde vi være fornuemlige. Sæde de holde med os, godt; vilde de ikke, saa har de lade det være. „Jeg har ikke modtaget Verden af dem, men af Gud, ved guddommelig Raade. Jeg er af Slæde hieven vel Høj.“ Derfor leder

leg alvorlig til Gud, at han vil lade Os beholde Odet, thi det vil gaa gruellig til.

Ved Enden af denne Prædiken bemærker Udgiøveren med Henfyn til Universitetet i Wittenberg: „Dr. Martinus Suther, hellig Huskummele, har ofte sag mange troværdige, ogsaa for Dr. Augustin Schurf, sagt disse Ord: „Efter min Død vil ingen af disse Teologer blive bekundt.“ Og dette er hedværet gaaet i Opfyldelse.

(Fort.)

Troen paa Kristus — de Kristnes Schibbolet.

For mere end 3000 Aar siden førte Skalmidterne Krig med Hænder fra Gilend, som boede hinsides Jordan. De var gaaede over denne Flod, men blev fuldstændig slagne, og Delta, Skalmidternes forlystige Oarsfører, led behætte Overfaldtterne ved Jordan for at afhjære Angriingsgrne Tilbagetog. Men da de israelitiske Soldater paa den Tid ikke var Uiformer, var det nødvendigt at hille Dem fra Vende, hvor de Kæmpene paa den Tid ligesaa godt forstod at forstille sig som i det 19de Aarhundrede efter Kristus. Overledes har nu Jests Soldater sig ad for at hille Dem fra Vende? De slog sig ikke ikke med, at en som tredelig og havde: „Gode Dem, jeg er ingen Skramit!“ — Men de fordrøde „Schibbolet“, og saaledes blev dette „Schibbolet“ det Skendebegn, som dengang folkede Tilfunder af Skramitler Livet. (Dout. 12, 5—6).

Troen paa Kristus er de Kristnes Schibbolet. Over den, der tror paa Jesus, vil uafslutlig hant fare over Dødens Flod og hant hævne hos Herren.

„Hoger, Truffelskab, Dør, Nord og Traal osv., det kan man mærke, og Verden forlovar ogsaa, at det er Synd; men Djevleens Brød, Fornuffen, denne Hønne Skjæg, den træder til, og vil bære Høj, og hvad den end siger, (sa mener den, at det er den Helligaand, hvem vil de hjælpe? Overfor Jurist eller Mediciner, hørken Sange eller Reiser, Thi den er den hellige Skjæg som Djævelen har; de andre grane Sander ter man, men Fornuffen kan ingen hjælpe; den lærer frem, den kan være Sværmet og bered over Tro og Naboed; den mener at alt hvad Djævelen indgiver den i Hjertet, skal være fra den Helligaand, Derfor siger St. Paulus: „Saa langt jeg er en Kvindel og Gud har vist mig Vanden, saaledes fortaaler jeg.“ Ogsaa har Suther i denne Prædiken forud fortaalt om den Fornuffing, som den lutheriske Kirke snart maatte erfare efter Suthers Død, thi han sagde: „Jeg let for mine Dine, at hvis Gud ikke vil give os trofalle Forretter og Kirkes Tjener, saa vil Djævelen henderne vor kirke ved Parliamenter, og han vil ikke aflade eller ophæve dermed, før han har gjort Ende paa den, det har han lovet og godt i Slæde, hvor han ikke kan saa gjort det ved Hjælp af Væsen og Reiseren, der vil han udrette det ved dem, som endnu er endtagelige med os i Verden. Derfor er det høit fornødent, at man leder af Hjertet, at Gud vil give os rene Sætters. Skulde vi nu være ikke og ikke ja, hvor gruellig denne Verdens Forle her eftertrængtes os gennem Væsen, Reiseren og vore Verde og sigt: „Hvad Suther det, at man fortaaler det?“

Serdens Tøm.

Es Mand ved hvem paa sit Værel og lod sin Søn løbe ved Siden af. Saa kom der en gaaende, som sagde:

„Det er ikke ret af eder Fader, at I lade rider og fader eders Søn løbe ved Siden af; I har hævtere Væmmert.“

Faderen sag da ned af Vælet og lod Sønnen lade sig op. Da kom der en anden Person gaaende, og han sagde:

„Ja, skal dig Galt! Du rider og fader din Fader gaa; du har yngre Ven end han.“

Men kom der saa ikke en tredje gaaende, som sagde:

„Det er da høit usigtligt; to Sæde paa et saa langt Dø! Kun havde tage en Stof og hjælpe jer begge ned.“

Fader og Søn (tog nu ned og gik hver paa sin Side af Vælet. Da kom en fjerde gaaende, som sagde:

„I er dog nogle juerrige Skerle! Er det ikke nok, naar to gaa? Vilde det ikke være lettere, naar en af eder red?“

Da sagde Faderen: „Du kan se, min Søn, at det er unuellig af gjøre alle Mennesker Hæse; men naar man kan gjer ret, saa lad Høll sig, hvad de vil.“

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfson, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfson has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Lien's Pharmacy

Skandinaviske Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvie

DRUGS, CHEMICALS, TOILET ARTICLES, Recepter udfyldes nøjagtig

M. 7214 1102 Tacoma Ave.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.

912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret \$.75

For Aaret til Canada eller Norge 1.00

Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nybeder man sendes som udlysning i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresserforandring.—Når en Abonnent forandrer Adresse, må den nye straks opgives så den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1904, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Til almindelig Overveelse.

Et Kædetidblad gjør dette Spørgsmål:

God er der isien med den opvoksende Generation? Og fortæller: Nogle få Maanedes efter Rosenbaldsordet fremkommer Koff. D. J. Koffat Jr. Koff med denne Udtalelse: Min Herks allerjærligste Forbrudere er af Høflighedens Røbe. Vidt senere udtaler Bird S. Cole den samme Tanke i en ny udgivet Bog. Og nu kommer Distr. Advekat Crapsen af Kings Co. (N. Y.) med denne Deklaration: Over 33 Procent af Forbruderne i Kings Co., som er bleve dømte for mere groberende Overtrædelser, er Gutter under Tyvansalderen.

I det allerjærligste er to mer end almindelig opsigtsvækkende Tilfælde fremkomne. Det ene var det, hvort tre unge Gutter, Søner af velstående Forældre, blev fundne skyldige i lang Tid at have bedrevet systematisk Indbrudstyveri. Det andet Tilfælde var atter tre Gutter, ogsaa Søner af velstående Forældre, som blev pågribet, idet de stod færdige til at gaa ud paa deres planlagte Svovler.

Tungen af disse Gutter var i Rød. De havde alle gode Hjem og var opvoksende blandt mer end almindelige gode Omgivelser.

Det er ganske klart, noget er det som er isien med den opvoksende Generation.

God er det, som er isien?

Er der nogen bedre Forklaring end denne, at med Omfargelighed indtil Vigeguldighed den grundlæggende Sædelighed er forsvundet og at Ungdommen laaledes ikke faar den moralske Stabilitet nu, som den fik i de gode gamle Dage.

Hertil kommer et andet Blad med følgende:

Vi har noteret, at i samme Forhold, som Søndagsskolerne har til-

taget, som en Institution af det sidste Aarhundrede, i det samme Forhold har Udvikling mod Forældre og Uvished blandt Børnene tiltaget — det er ialfald betimelig at mærke sig disse Fakta, lad Karstagen være, hvad den vil.

Er det ikke muligt, at Søndagsskolen har stoppet Forældrenes Karsar i at opdrage Børn i Herrens Tugt og Formaning? Det er en uovligdelig Afendgjørelse, at med Søndagsskolen som Tilflugtssted har Forældrene halset med at faa deres Børn ind paa disse Skoler for den halsvækkende Undervisning de der faar en Time om Ugen.

Over meget bedre farne var ikke Børnene i „gamle Dage“, da Forældrene selv forestod deres Børns Undervisning.

Til dette lad os faa Lov til at tilføje:

Stat Søndagsskolens Arbejde ved at læse gennem Børnenes Læser Dag for Dag i Hjemmet. Hader og Røder, og se til, at dine fjære Smaa lærer de smaa Læser de faar paa Søndagsskolen. Og endelig: Tag dine Børn med dig til Gudstjenesten, saa at de kan lære at dyrke deres Gud sammen med sine Forældre i Guds Hus. Hold daglig Gudsandagt med dine Børn og andre, som hører Hjemmet til.

D. S.

Søndag den 31te Januar blev Pastor Olat Borge af Underegnede indført i Jannuells Menighed ved Lawrence, Washington, og holdt den samme Dag sin Tiltrædelsesprædiken over 2. Kor. 1, 24.

Et Betsomstoffer optoges. Det var i Sandhed en Gledesdag for Menigheden, der nu i over et Aar har været uden Præst, og derfor at faa igjen den Præst, de var vel kjendt med. Pastor Borge var jo Menighedens Præst for nogle Aar siden. Foruden denne Menighed skal han ogsaa fremdeles betjene Menigheden i Westminster og dertil fire andre Steder.

Skatte Gud i Røde vellygne haade Præst og Menighed.

G. D. L.

25 Mars Fests.

Jannuells Menighed i Seattle, Past. H. A. Stubbs Aald, holder 25 Mars Fests for Menighedens Stiftelse fra Fredag den 26de Febr. til og med Mandag den 1ste Mars. Bugel Sounds Præster og Menigheder indbydes. Luther College Club for Puget Sound møder i Forbindelse med disse Festsigheder. Mere senere.

Kredsmødet.

Kredsmødet begyndte til fast Tid Tirsdag Kl. 2 Em. i Vor Frelseres Kirke, Syd 3 og 17de Gade. Mødet aabnedes med Andagt ved Stedets Præst, Pastor Ordal. Efter Andagten ønskede han alle hjertelig velkommen til Mødet. Efterat man havde valgt L. E. Thompson til at samle Abonnementer paa Pacific Herald og Kirketidende gik man over til Dagsordenen. Pastor Raberg oplæste sit Referat over Kirkens Opgave overfor Synd. Det staar anbefjeldt i Herald.

Der er mange Gæster, Delegerer og Besøgende.

Vi har ikke Navnene paa alle, saa vi denne Gang faar næse os med at nævne nogen faa. Prof. og Mrs. H. Wiffelsen fra Ellensburg er tilstede. Det var os alle til stor Glæde at høre dem med os. Prof. Wiffelsen deltog i Samsalen. Tirsdag Aften læste Pastor Lane sit Referat: The Duty of the Church as regards Grace. Vi haaber ogsaa at faa dette gode Referat for Herald.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudsstjenester i Vor Frelseres Kirke, Syd 3 og 17de Gade, O. J. Ordal, Pastor. Søndag paa Koff Kl. 11. Aftensang paa Koff Kl. 7:30. Ungdommen møder i Kirkesalen Kl. 5. Wijs Egderød vil læse Opsglint, der blir ogsaa Sang og Musik. Lunch serveres.

Kvindeforeningen møder Torsdag 11 Febr. hos Mrs. O. Bernhoff, 212 E. 29th St.

Parkland, Wash.

Barnshjemets Trustees bestaar ut af de følgende: J. Dunde, Præsident; J. O. Anderson, Vice Præsident; H. J. Song, Sekretær; R. R. Board, Kasserer og R. Krentzen.

Gjæstern Mrs. O. H. Lien og Mrs. L. Didriksen har Barnshjemmet indtaget \$264.49 som skal anvendes til Anskaffelse af elektrisk Lyg. Disse Penges er samlet ved Mrs. Kerr, som foranstaltede en Koncert til Indtægt for Hjemmet som indbragte omtrent \$250. Senere er dette Beløb vokset med Tilføje af Krentzen med mere til sin indbragte Størelse. Hjemmet er Mrs. Kerr og hendes Medhjælpere hjertelig taknemmelige for denne store Gave.

Ved Akademiet er der nu 203 Ele-

ver indskrevne. Den 18de ankomne er fra Kanada.

Academiets Board of Trustees holdt Møde i Parkland Mandag denne Uge.

Vore Vasket Ball Spillere og Musikkorpset og enkelte andre ialt omtrent 40 besøgte Seattle forrige Lørdag Aften. En Game spillede med et Team bestaaende af Gutter der tilhører Past. Stubbs Ungdomsforening. Før og efter Spillet opbarrede Musikkorpset med flere Nummere. Søndag Formiddag spillede Musikkorpset et Par Nummere i Kirken og Mandagforet sang.

Pastor Christensen's Fordrag Mandag Aften blev lyttet til med stor Opmærksomhed. Hans Thema var „The Value of An Education.“ Hans Brev fra Stanwood, der var tilstede, blev opfordret til at sige nogen Ord. Han fortalte da en Del interessante Ting fra Skoledagene ved Luther College i 1868 snart 50 Aar siden.

Dear Pastors and Friends:

The executive committee of the Young People's Association may not be very much in evidence and yet even though not much has been said or done by it, its members have been busily and earnestly at work thinking out a plan of action.

We have decided to send out, first of all, a list of questions. The answers to these questions which we hope will be forthcoming, will be used as a basis for further action. They will serve as an aid not only to the pastors in their work, but they will also be valuable to the individual members of the church and church organizations. We trust that you will endeavor to send in your report as complete as possible at your earliest convenience.

The facts we deem important for us to know are as follows:

1. How many confirmants have you confirmed within the last five years?
2. (a) How many are now members of your church? (b) or active members of any church organization?
3. What opportunities were there for those confirmed to continue a systematic course in Bible study? What success has such a course been offered?
4. What young people's organizations do you have in your church? Give briefly the nature, purpose and approximate membership of each.
5. What has been done to solve the language question?

6. Could you furnish a list of the names and addresses of the young people of your church and societies?

7. (a) How many of the young people keep the church paper? (b) What systematic efforts have been made to introduce the church papers among the young people of the church?

Send all answers and reports to Frank W. Peterson, Box 478, Sedro-Woolley, Wash.

Ekklisiaste eller Taalmodighed. — Et Ord til styffelegte Ektepar.

Den amerikanske Forfatter, Dr. C. F. Goff, skriver i sin Bog, "Manden, Hustruen, Himmelen" bl. a. følgende, som er aktuelt i en Tid, da desværre Ekklisier bliver mere og mere almindelige.

Det sørgelige Syn af Tusener af Ekklisierne hjem og Hjerte fremkalder de mest vanskelige Spørgsmaal med Hensyn til Forholdet mellem de to Sjæle. Jeg vil rette en indtrængende Anmodning til alle dem, som har gjort den sørgelige Opdagelse, at den Døds, som de desværre om i Ekteforbundet, er ødelagt ved Modstandningen i Ekteforbunden Karakter. I alle disse Tilfælde lyder Spørgsmaalet: "Hvad skal vi gøre. Skal jeg staa mig i Forholdet med Taalmodighed, eller skal vi bryde det forfærdelige Bånd?"

Hvis man vælger det første, vil det indvænde: "Vi har Ret til at være lykkelige. Hvorfor skal vi da tilbringe Livet uden Døds?" — Men man maa i første Række huske på, at den enkelte Døds maa i større eller mindre Grad indordnes under Samfundets vel. Samme hemmelighedsfulde Forsigtighed, som gjør, at man tør på Slagmarken for sit Bænds Vel, bør ogsaa drive en til at udholde en Muffe i Ekteforbundet for Statens Vel. Det er haabløst at forvente denne Pligt. Det dødsfærdige Antal Ekklisier er en Fare for Nationen. De, som gik Revolution mod Staten, er ikke det mindste mere fælske mod sit Land end de Personer, som på Grund af ubetuelige og foragtelige Karfager truer Statens Bestaan ved at bryde den mest helligste Kontrakt, som de har indgaaet, og derved spreder den frygtelige Pest, som ligger i selvsædte Ekklisier. Dernæst bør de, som træder på Ekklisierne, gøre klart for sig, om det er Egentlighed eller en anden Karakterfejl, som er Karfagen til, at man er gaaet træt af Ekteforbundet. Næsten altid er det Egentlighed, som er Karfagen til Ekklisier. Man samler sig: "Vi er ikke lykkelige." Men for alt i Ver-

den, Maa da lykkelig. Et uløseligt Ektepar vil i 10 Tilfælde after kunne opnaa Lykken, hvis de begynder vil. Hvad mange Mennesker fordrer og Vil, er Døds uden at anstrenge sig. Det er Heilen, at man gifter sig uden Tanke på de moralske Pligter, ofte kun for Stas og Hæder og sin Fornøjelse, men uden Tanke for Idealerne eller uden den Tanke at lægge Bånd på sig og sine gamle Venner. Det er Egentligheden — en af de største Prøft i Helligskriften, — som gjør Ekteforbundet til en Fortvivlelse.

Den eneste Døds er kun at søge gennem Selvpofrelse. Ekklisierne vil ikke staa større Døds. Vi et hvert Menneske tager sin Egentlighed med i enhver anden Forbindelse.

Men selv om alt Haab om fremtidig Døds er udelukket, saa opløs alligevel ikke Ekteforbundet uden på Grund af de mest afgørende Karfager som Utrothed o. l. De ved, hvilke Sorger De nu har, men De ved ikke, hvad De gaar indse. Husk, at Ekteforbundet er en hellig Sag. Prøver man det, bærer Brudet i sig selv en Døds. Vi kan ikke lege med det moralske Bånd. Tænk på de høje, som ligger i Ekklisierne. Tænk på Stammen. Tænk på det Bånd, som før eller senere vil opstaa. Tænk på de Samvittighedsfølelser og Selvsødeligheder, som sikkert vil komme. Og en Kvinde, som forlader sit Ekteforbundet, vil gaa med en Skam, som vil følge sig alle sit Livs Dage.

Der findes næsten ingen Ekteforbunde, hvor Dødsen ikke er vundet gennem Selvpofrelse, gennem Anstrenge for at opnaa Lykken. Ingen Mand eller Kvinde har alle de gode Egentligheder, som vi ventet og længe. Stille Hellighed, taalmodig Udholdenhed, ydmyg Undergivenhed — det er det bedste.

Taalmodig Bekendelse.

Kong Friedrich 2. havde engang indbudt den gamle General von Biehnen til et Gæstebud; men denne undskyldte sig, at han ikke kunde komme, eftersom han altid på denne Høitidsdag plejede at gaa til Herrens Bøds og da ikke gjerne vilde have sine Tanker adspredt.

Da nu Biehnen næste Gang var Gæst ved det kongelige Toffel, rettede Kæften det guddommelige Spørgsmaal til ham: "Haa, Biehnen, hvorledes smagte saa Rødderen ham Langfredag?"

En strålende Datter fra Gæsterne hilste disse Ord; men den gamle Helt rystede uvilligt på det store Hoved, og idet han stod op og bød bøde sig for Kongen, rettede han

med høi, siffer Stemme følgende Ord til denne:

"Ederes Majestæt ved, at jeg i Arri-gen ingen Hare frygter, men overalt, hvor Pligten saa bød, har været mit Liv for Dem og Fædrelandet. Dette Sindelag bejler mig den Dag idag; om Deres Majestæt deraf kan have Rette og saa befaler, lægger jeg lyd-dig mit store Hoved for Deres Fødder. Men der er en over os; Han er mere end De og jeg, ja, mere end alle Mennesker — det er Verdens Frelser og Gjenløser, der er død for os og har dyrefødt os med sit Blod. Denne Hellige lader jeg ikke antalte eller forhaane, thi på ham beror min Tro, min Trøst og mit Haab i Liv og Død. I denne Troes Kraft har Deres brave Tropper modigt staaet og seilet. Undergraver Deres Majestæt denne Tro, da undergraver De dermed tillige Statens Bælsked. Det er den rene Sandhed — Deres Majestæt holde mig det til-gode!"

Kongen var høiligt påvirket af denne Tale. Han rejste sig, rakte den prægtige, fristeligt indede General den hvide Haand, lagde den venstre på hans Skulder og udbrød be-væget: "Udførlige Biehnen! Kunde jeg blot ogsaa have saadan Tro! Jeg har al Rigdom for hans Tro; bøde han den kost; det skal alle ostere se."

En dyb, høitidelig Stillehed indtraadte; ingen havde Mod til at utre et Ord mere. Kongen havde Toffel.

Var ikke du en af dem.

Der gives usforstandige Mennesker, som i Trosløser er saa sløve og døde, at de agter alt, hvad der læres og prædikes for dem, forat være lige godt og gide ikk efterførlige i den hellige Skrift, om det i Sandhed ferholder sig saaledes. Siger man til en saadan: Du følger en falsk Tro og vandrer på gal Vej, høved du aldrig kan opnaa den evige Salighed men maa fare til Helvede, saa svar man til Svær: Hvad kommer det mig ved? Derfor lader jeg den sørg, som har lært mig lig; han svar herre Ansvar. Men ogsaa her gaa-der det, hvad Apostelen siger: "Hver skal bære sin egen Byrde" (Gal. 6, 5.) Ikke den falske Lærer, med sin orange Værdom, men du selv tilin-tetgjer din Salighed med din Vættomhed og Uegensindighed. For Guds Dom vil det ikke luffes dig at stode Sjelden over på en anden; men der vil du selv komme til at maatte forsvare din Sag. Gud har givet os sit hellige Ord, forat vi derostet skulle prøve og demme Menneskenes Værdomme; dette har du ikke gjort, ligesom du havde Anledning dertil. Vi

skulle alliaa, saa høved vor Frelse og Salighed er os, først prøve alle menneskelige Værdomme på det guddommelige Ords Prøveten og olene rette os efter de hellige Profetens og Apostlers Lære og Prædiken, der er stadfæstet med saa store, herlige Undergæringer. — Joh. Breng.

Naar man kan og ikke kan taale os.

Al Verden kan taale os, naar vi blot forsønde Sandheden som vore Kæmpel og ærbødigst give alle andre: Ret til at have deres "micros." Da kan man have Fred og Hæder. Siger man derimod: Den Lære vi lære, er Sandhed, og Sandheden er kun en, og alt andet er Vagn, og dens Talsmand er Vagnens Apostol, saa er det ude med Venskabet. — (J. K. Oelje i "B. og S.")

Vest Tacoma.

Gudstjeneste i Immanuel Kirke, N. 14de og Stevens Street, Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10.

Kvindeforeningen møder på Onsdag hos Mrs. Jorison, 4815 N. 10de Street.

Øst Tacoma.

Gudstjeneste i den lutheriske Kirke Warner og 62de Street, Søndagsaften Kl. 7.30.

Søndagskole Kl. 10 Form. Konfirmanderne møder Fredag Kl. 3.15 Efterm.

Seattle, Wash.

Martin Ottesen, der døde her i Østen Fredag, blev begravet fra Some Undertaking Co.'s Kapel Søndag Eftermiddag og Riget blev stedt til Hvile i Crown Hill Gravlund. En stor Mennefreds var tilstede. Pastor D. K. Stab forrettede i Kapellet og ved Graven. Ottesen, der blev 29 år gammel, efterlader sin unge Hustru og en 2½ års Datter, samt to Brødre her i Østen og en Søster i Østen.

Mainie Wallen Kvindeforening møder Torsdag den 11te Kl. 2 Eftermiddag hos Mrs. K. Duns, 5214, Jorist Street. — Tog Spørgsmål på 4de Gate og tråd af på Branden Street. Alle velkomne.

Sidste Søndag Formiddag spillede Musikorpset fra Pacific Lutheran Academy i Parkland i Jommerskirken og Mandforet fra samme Skole sang. Det var et glædeligt

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS

1156 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4551
Tacoma - - - Wash.

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma - - - Wash.

JNO. W. ARCTANDER
& O. JACOBSEN
NORSKE ADVOKATER
501-5 Lyon Bldg. Seattle

Dr. C. Quevlie
Behandler Bygdomme i
Green, Næse, Hals og Bryet.
Kontortid Kl. 1-5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7-9 e. m.
Kontor: 1818 Realty Bldg.

Dr. Hyslin
Office 1291-5 Fidelity Bldg.
Hours--11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment
Phone Main 400
Residence 974 No. 1 St. Main 544
Home calls made preferably out-
side of office hours.

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
Provident Bldg., 10. & Pacific
Kontor Timer--2 til 4 Efter. Om
Søndagene Høje Aftale
Main 1957; Res., Madison 1003
Tacoma, Wash.

John Holloque W. R. Thomas
PARKLAND MERCANTILE
COMPANY
Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Ocala, Feed
Main 7483-JR Parkland, Wn.

Naar man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vante der til vort Ombud kommer. Tel 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

Det Norske Emigranthjem.
45 Whitehall St., New York.

Velag og de mange Bladere vil være velkomne inden. Om Aftenen var der Sanggudstjeneste med Sang af Kirkeforet og Solter ved Mr. G. Jule og Mrs. Stud. Stort Forsamlingset var tilstede med mange Gæstgæster.

"Lillet Folk" holdet fra Carille Lutheran Wendens andt sidste Værlig Aften over holdet fra Jannuarmessestien. Gæst Folk var nu rundt en Gang. En stor Forsamling var tilstede og Akademiet afstiftet underholdt med sit Værlig.

Pastor A. H. Stab prædiker på Engelst Herredag Aften 11 og på Korst Aften Aften 8 i Jannuarmessestien. Vestre Ave. og Thomas St. Special Værlig med mange Gæstgæster. Denne Søndag er "Go To Church" Søndag i Seattle for det første, at rigtig mange vil besøge Kirken. Søndagskole Aften 10.

Hørdomsforeningen "Nordhermen" havde en ualmindelig hyggelig Fæst i Jannuarmessestien sidste Aften. Der var påfænde fuldt af Folk. Et godt musikalsk Program gaves til bedste og deilige Foræstninger leveredes, men Sædebestemmeret var dog Forædraget ved Værlig D. J. Erdal fra Tacoma over Temaet "Bibelen er Guds Ord". Det vel udvalgte og betændende Forædrag udgæret med mange Døglæder og den uimættede Interesse gæstmed Taleren fulgtes vist af Foræstningen alle stor Pris på Forædraget. "Nordhermen" under sittem Aften 8. Alle velkomne. Foreningen holder ogsaa åbent Hus i Kirken Søndag Søndag Eftermiddag og Aften.

Kogt om Kirkenes Opgave
ved Pastor Raberg.

Reveret ved Skidensrudet.

Kirken har mange Opgaver, og det er disse Opgaver isærlig forbundne, at de alle sammen bliver til en stor Godegørelse, nemlig den at friske Sjæle fra den evige Død. En af Kirkenes Opgaver kommer ind under det Sammenhæng: Gæstgæstet skal Kirken stille sig ligegyldig overfor Synden. Det siges, at Kirken har en Opgave men

Gud eller hvem er Kirken?

Eller den idle Kærlig i det Skælskab er Kirken de hellige Menneffers Samfund, det er alle de levende Skikkelser, hvor de end findes over den gamle Verden. Denne Kirke kaldes den ægtsige Kirke, fordi vi ikke kan se ind i Menneffernes Sjæle og kan isærlig ikke se, hvem der tror på Kristus. Men hvoraf kan vi vide,

at der er en sand Kirke, da vi ikke kan se den? Vi ved det af Guds Ord, som siger, at alle hans Ord løses, det skal det ikke komme langt tilbage, men virke det, som er behagelig for ham. Og Jesus siger, at hvor to eller tre er forsamlede i hans Navn, der er han selv tilstede midt imellem dem. Og han sagde til Apostelen Petrus: "For denne Række vil jeg bygge min Kirke, og selv om alle Jordens Porte skal stå op mod den, skal den ikke kunne over dem." Et disse og andre Guds Ord ved vi, at der er en kristen Kirke på Jorden, trods det, at vi ikke ser den. Men undertiden mener vi ogsaa noget andet med Kirken. Vi holder Forsamlingen af alle dem, som i de sidste år har sig til en Kirke, og som kalder sig Kirke, vi kalder dem Kirken, vi kalder dem den gamle Kirke, thi vi kan se, hvem de er, som kalder sig Kirke, disse er sande Kirke, derfor er den Forsamling ikke Kirken i den egentlige Forstand. Underliden kaldes ogsaa en Skidensrud Kirke, for den er Troende i den udvalgte Kirke på Stedet.

Naar det her siges: Overledet skal Kirken stille sig ligegyldig overfor Synden, da det er, at Troen eller det, som vi ser ud fra, er noget meget stort: thi Kirken straffer sig over den evige Død, og i Kirken er der mange Menneffer, at derfor vi kan dem alle på en Gang, kunde vi ikke tale dem. Vi kunde vel alle af egen Erfaring noget til den Sandhed, at hvor der er en Kirke, som skal udværes en Ting, der har vi kan let se at kende: Andre kan gøre det; da det er Kirken, som har læst den Opgave at hjælpe med Synden, kan man dog se til at det bliver gjort. Men desuden vil et Skriftur, da er det vi, ender enkelt af os, som er den Kirke, som skal gøre det. Men naar vi læser, at andre tror se til, at det bliver gjort, da kanner det ikke altid derfor, at vi selv ikke er villige til at gøre noget, men vi mener, at andre kan gøre det bedre end vi, kan det er bedst at vi træder tilbage for andret. Men er vi Skriftur, da tilkommer det enhver enkelt af os at gøre det. Det er det, som Kirken skal gøre. Kirken udværes læ meget eller kan lide af sin Opgave som det, de enkelte Skikkelser udværes. Om Kirken strider nok, kan noget med Synden, som hjælper ikke det er noget, desuden vi ikke selv tager Del i Synden. Det hjælper ikke os noget, at Kirken strider mod de Synder, som vi er tilkaldte til at begå, men vi kan selv stride imod dem. Vi kan se, at Kirken udværes sin Opgave derved, at den loar de enkelte Skikkelser til at gøre sin Del,

P. Oscar Storlie & Co
Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

Det spørger: Gud er Kirke og Synde ligegyldig overfor Synden?

Hvem hvad er Synd?

Synden er noget mangfoldigt, noget stort, noget magtigt, men hvad er det? Ja, der er ofte forskellige Meninge om, hvad der er Synd; idet nogen siger, at det er det er Synd, og andre siger om det samme at det ikke er Synd; hvem skal da afgjøre, hvem af dem har Ret? Da vi som Børn lærte Pentateukens Forbering, lærte vi at spørge: Gud er Synd? Og vi lærte at svare: All det, som strider imod Guds Bud. Og som Børn var dette Svaret anført 1. Joh. 3, 4, som lyder: "Synden er Lovens Overtrædelse." Naar da nogen siger, at dette og hint er Synd, og andre siger, at det ikke er Synd, da man da, som siger at det er Synd, vil, at det er en Overtrædelse af Guds Ord. Naar en Synd bliver som almindelig i Verden, at næsten alle Menneffer gjør den, og det uden at længe Skul derpaa, da anses den Synd ikke mere af være en Synd eller Overtrædelse af Guds Bud. Tag for Exempel Sjerrighed, eller det, at man sætter det som sin Hødsøgende at samle Pengene på Guld, kan at det er det, de lever for, da uiler de fleste Mænd og ikke helle sig, at være Synd; men hvorledes kan vi da bevise, at Sjerrighed er Synd eller Overtrædelse af Guds Ord? Det berører vi dermed, at der i Guds Ord Naar, at en Sjerrig er en Skidensrud. Ef. 5, 5. Afgudsdyrkelsen er Synd, fordi den er en Overtrædelse af det Hø Bud. Om al Verden vilde sig, at Sjerrighed ikke er Synd, kan siger dog Guds Ord, at den er det. Eller tag i Exempel Vantroen, som er Silden til alle Synder. Der er vel neppe noget ukendt os, der vil nogle for,

C. O. Lynn Co.
Skandinaviske Begravelsesbureau
910-912 Byd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

at visse grove uboortes Overtrædelser af Guds Bud er Synd, ja som Her, Nord, Tyreri og mange Slags Bedragerier. Men sig til disse Verdensmennesker, at det er Synd, at de ikke tror på Kristus, da vil de negte det, og de vil sige: Det er bare Dødsstraf at tro det, at vi kan blive salige ved at tro på en, som både på Hersej. Men hørteledes kan vi bevise, at det er Synd ifte at tro på Kristus? Det beviser vi med Jesus Død, naar han siger, at han vil løse den Helligaand, som skal overbevise Verden om Synd fordi de ikke tror på ham. Vantro er Synd, fordi det er en Overtrædelse mod det 1ste Bud.

Vil vi vide, hvad der er Synd, skal vi finde det ud af Guds Ord. Men af Guds Ord skal vi finde ud ikke bare hvad der er Synd, men ogsaa hvad der ikke er Synd. Overmanger der end kan være, som siger, at dette og hint er Synd, derfor Guds Ord ikke siger at det er Synd, og derfor det ikke er en Overtrædelse af Guds Lov, saa er det ikke Synd. Der er mange, ja endog Millioener af Menneker, som siger at det er Synd at lide Rigt på Fredag, Mandt disse mange er der Høje og Lørdag Folk, der er Prester, Biskoper, Aarndtaaler og selvste Paven, som siger om sig selv, at han er Kristus Sjælsfortræder på Jorden, og at alle skal adlyde ham somledes, som de skal adlyde Kristus selv. Derfor det naar i Guds Lov, at vi ikke skal lide Rigt på Fredag, da er det Synd at gjøre det, hvor mange der end kan være som bestræber det; men derfor det ikke forbødes i Guds Lov, saa er det ikke Synd, om at Verden lagde at det var Synd. Mange siger, at det er Synd at bruge Tobak, ander siger, at det ikke er Synd, hvad siger Guds Lov om det? Den siger ingen Ting om det. Derfor er det ikke forbudt og derfor tilladt.

Naar de spørger: Hvad er Kirkes Døgnlige lignelser for Synden, da er det jelsjerstaaende, at Kirken skal stride mod Synden, det vil sige, at vi Kristus, som udgjør Kirken, skal stride mod Synden og vi skalde ikke stride mod Synden somledes som vi vilde stride mod en, der vilde tage vor Liv. Derfor vi ikke dræber Synden, som dræber Synden og Kirken er Guds Rige på Jorden, og den taaler ikke Synd. Men hvor enige end alle Kristus er i det, at vi skal kæmpe mod Synden, saa er de dog ikke alle enige om

Naaden at bekjæmpe den på

Ogsaa med Henen til de Saaben, som vi skal bruge i Kampen mod Synden er der visse forskellige

Meninger. Selv Satan kan hjælpe os til at kæmpe mod Synden, derfor vi vil gjøre det på den Naade, som han vil, og derfor vi vil bruge de Vidner og Saaben, som han vil til at bruge. Men Synden er som mangfoldig og som mangtlig, at vi kan ikke møde den med hovedsagelig Slags Vidner eller Saaben. Det leder om denne Kamp: „Vi har ifte Kamp mod Rigt og Mød, men mod Magter, med Verdens Herte, som hersker i denne Tids Mørke med Ludffabens ondelige Herte under Himlen.“ Ef. 6, 12. At kæmpe mod disse Hender og Magter med selvalgte Vidner eller ved hjemmelgjorte Saaben vilde være som om man uafslags vilde kæmpe med Dyr og Fiske mod de umodens Bevare og Anoner. Skal vi udrette noget i Kampen mod Synden, da må vi bruge de Saaben som vor Herte har lavet og som han har givet sin Kirke — og enhver Kirken. Disse Saaben er Guds Ord. Vi skal i Guds Ord eller bruger vi selvalgte Saaben ifteden for Guds Ord, da falder vi under Syndens Magt og Djævelens Vilt; thi så gælder det: For egen Magt er intet værd, al er snart forloren. Der er visse, som af jaobanne inden Kirken, der opfinder det ene Metode efter den anden, og som kæmper med egne Saaben, og som mener, at de kæmper mod Synden, og at de kæmper Magtlig; men de kæmper da som de, der slår i Belæst og som træffer hverken nogen eller noget.

Hvert sigt det er, at vi bruger Guds Ord som Saaben i Kampen med Synden som vi se af Jesus Guds Ord Exempel. Det leder, at da Jesus havde fæstet længe ude i Divesen, som Divesen til ham for at friste ham. Han sagde: „Er du Guds Søn, da sig at disse Steen bliver Brød.“ Men Jesus sagde: „Der er skrevet: Mennesket lever ikke af Steen ved Brød, men ved hvert Ord, som udgaaet gennem Guds Mund.“ Si her derfor, at Jesus ikke indlod sig på disse forskellige Argumenter med Djævelen, men sagde simpelt: Der staar i Skrevet i Guds Ord. Men om Divesen blev slagen, som opgiver han ikke sit Jorehavende, men han kommer igjen, men da fra en anden Naad.

Somledes gjorde han det med Jesus, og somledes gjør han det med os. Djævelen tog Jesus med sig op på Toppen af Templet i Jerusalem og lagde til ham: „Du, som er Guds Søn, kan godt kaste dig ned herfra, uden at det vil skade dig noget. Men Jesus indlod sig ikke i mange Argumenter med ham, men sagde simpelt

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

- Aaberg, O. H., Kammerer for Parkland, Parkland, Wash.
- Bakken, H. E., Silvana, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle, Wash.
- Birkman, L. Box 176, Rockford, Wash.
- Boalgun, E. S., 222 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4254.
- Borge, Rev. Olaf, 1555 11th Ave. E., Vancouver, B. C.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Burka, Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Bratvig, G. L., Genesee, Ida., Route 1 Box 28.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
- Evjenth, Rev. R. U., 296 Hermann St., San Francisco.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
- Foss, L. C., 1616 Franklin Ave., Seattle, Wash.
- Gruensberg, Past. O., 27 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hagoes, O., 4314 No. 19 St., Tualatin, O., Parkland, Wash. Phone 7534-J-3.
- Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
- Hellekson, O. C., 219 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.
- Hendrickson, Geo. O., 425 E. 16th St., Portland, Ore.
- Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Lellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 786 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neato, Th. P., 417-50th St., Astoria Oregon.
- Norgaard, C. H., 230 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 212 So. 17th St., Tacoma, Wash. Tel. Main 475.
- Pederson, Rev. N., 1297 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Pruitt, Past. H. A., So. 219 Chandler St., On rear of church, E. 212 Third Ave., Spokane, Wash.
- Pruitt, O. J. H., 2619 Palms Ave., Los Angeles, Cal.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Stenrud, E. M., 1435 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seaside, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- Waltz, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Oskar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Leknes, Andrew L., Kammerer for in

Grundloven i Pacific Distrikt, Stanwood, Wash.
Leknes, N. P., Kammerer for Josephine Alderdomshjem, 1616 Champlin St. Bellingham, Wa.

Phone Main 7220
Carl B. Halls
Norsk Advokat
408 Lyon Building
Third & James Seattle, Wn

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, udsæler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange. Ialt udsælt 1,500,000. Vær med og delta arbejdet.

The Stephen Home.
Naar Du kommer til Portland, Ore., tag ind på The Stephen Home (det norske hjem for unge mænd.) Gode, billige Værelser for Rejsende.
Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.
T. K. SKOV, Propr.
1020 1-2 So. Tacoma Avenue
Phone Main 2565

Puget Sound Posten

Printing Department
For all kinds of
JOB PRINTING
Business- or Visiting Cards
Billheads, Letterheads,
Statements, Etc.
Also Equipped with
Linotype
and
Modern Machinery
for Printing
Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.
We recommend the
PUGET SOUND POSTEN
119 So. 14 St. Tacoma.

Bestillinger modtages paa 'Folkkalenderen,' der vil være redestil Forsending den 15. December, ligeledes paa Synodalberetningen.

Godt Udvalg af Bibler, Psalmebøger og kristlige Bøger havest paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VIRELL CO.

1114 Pacific Ave. Tacoma

ben: „Det er aller skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud.“ Men Djævelen gjorde endnu et Forsøg paa at friste Jesus, idet han viste Jesus mange store og prægtige Ting i Jerden og sagde til ham: „Alt det vil jeg give dig, om du vil falde ned og tilbede mig.“ Men Jesus sagde atter til ham: „Der staar skrevet: „Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.“

Da endog Guds Søn brugte det skrevne Guds Ord som Vaaben mod Djævelens Fristelser, hvor meget mere nødvendigt er det da ikke for os at bruge det skrevne Guds Ord til at møde Djævelen og Syndens Fristelser. Jesus kunde med et Ord af sin egen Mund have bortdrevet Djævelen. Men da Jesus gjorde det ved at bruge det skrevne Guds Ord, da var det uden Tvivl en Hensigt dermed, at han vilde vise os, hvorledes og saa vi skal kæmpe mod Synden, Djævelen og alt hans Værk. Derfor vil vi indlæde os i Kamp mod Synden med vor egen Visdom og Metoder, med vor egen Fornuft og Forstand, da vil det gaa os saaledes som det gik Eva, da hun indlød sig i Argumenter med Djævelen om at æde af Kundskabens Træs Frugter. Havde hun simpelthen holdt sig til dette: „Gud har sagt: Du skal ikke æde deraf“ og staaet paa dette, da vilde hun have blit staaende.

Hvad siger Guds Ord om sig selv som Vaaben mod Synden? I Ebr. 4. 12 hedder det: „Guds Ord er levende og kraftigt og skarpt end noget toveget Sværd og trænger igjennem indtil det adskiller baade Sjæl og Aand, baade Ledemod og Marv, og det dommer over Hjertets Tanker og Aand.“

Derfor Guds Ord saar virke dete paa os selv i vore egne Hjerter, da er vi komne langt paa Vej med den mod Synden. Men skal Guds Ord som Midde og Vaaben mod Synden virke noget, saa maa det bruges. Hvor gode de Vaaben er, som er lavet af Jern og Staal, saa virker de dog ingenting derimod de ligger ubrugte, saaledes er det ogsaa med Guds Ord. Om vi har noksa meget Guds Ord i vore Huse, saa virker de ingenting, hvis det ikke bruges. I Ef. 6. 11 ff. formaner Her-

ren os til at bruge hans Ord som Vaaben mod Synden og siger: „Færrer eder Guds fulde Røstning, at I kunne være vægtige til at modstaa Djævelens snedige Ansløb. Thi vi har ikke Kamp mod Kjød og Blod, men mod Hærfendømmet, mod Magter, mod Verdens Hærfet, som hersker i denne Tids Mørke, mod Luftens aandelige Hærf under Styrmanden. Tager derfor Guds fulde Røstning paa, for at I kunne gjøre Modstand paa den onde Dag og bestaa efter at have fuldbragt alt! I staar da omgiorde om Ederes Liv med Sandhed og iført Kæmpedighedsens Panzer og omhuende om Hædderne med den Hærdighed, som Fredens Evangelium giver, idet I til alt dette griver Troens Skjold, med hvilket I skulde kunne slukke alle den Ondes gloende Pile, og tager Salighedens Hælm og Aandens Sværd, som er Guds Ord.“

Vi ser heraf, at alle de aandelige Vaaben, som skal bruges mod Synden, skal vi tage ud af Guds Vaaben-kammeret.

Han elskede sin Moder.

Det dreier sig om en liden fattig Kvind, som havde mistet sin Moder. I sin inderlige Hærlighed til hende besluttede han at jette en Sten paa hendes Grav.

Han og Moderen havde holdt Guds sammen og været all for hinanden. Men nu var hun borte og hans Liv var uerstateligt.

Men at saa en Sten var ingen ringe Ting, for hans Midler var indskrænkede. Dog, Hærlighed er stærk. Han dristet sig til at gaa ind paa en Stenhuggeres Værelse og se sig om. Al, selv de billige Steene var ham for dyre. Men til sidst fandt han foran en Marmorblok, som var forfæret. Stenhuggeren lagde Mærke til Guttens talende Blid, som han kastede paa Marmorstykket, og nævnte en saa lav Pris, at det kom indenfor hans Rækkvidde. Nu var han naaet saa vidt; men meget stod tilbage. Dog, Hærlighed er opfindsom.

Enkelt Dag kom han trillende med Stenen paa en liden sirlig Bogn ud paa Kirkegården, og til den bragt i Stilling paa Graven. Meddeleren af dette lille Træk af barnlig Hærlighed beslede Kirkegården en Eftermiddag for at se, hvordan det videre gik. Graveren førte mig hen til Stedet og sa: „Det er Stedet.“ Og ganske rigtig, der var Monumentet reist ved Hovedenden af en temmelig frisk Grav. „Retop som han har hentet den fra Pladen.“ sagde jeg til mig selv. Men da jeg traadte nærmere saa jeg, hvad den

lille Bogn var i Arbejde med. Mine Mine blev fægtige, for jeg ikke straks kunde tyde hans Kunstværk.

Der var indbrudt noget med store Bogstaver, og de gjorde deres bedste for at holde Vinje. Der stod:

Min Moder

Gum døde sidste Uge

Gum var alt jeg havde

Gum sagde, hun vilde vente paa --

Der standede Bogstaverne.

Roget efter gik jeg tilbage til Graveren og spurgte ham, hvad han vidste mere om denne lille Bogn, som havde brogt Stenen.

„Ikke meget“, sagde han, „Ikke meget“.

Sagde De ikke Mærke til en frisk liden Grav nær ved den med Stenen? Ja, det er han. Han kom her i nogen Tid hver Eftermiddag og arbejdede paa sin Sten. Saa saaned jeg ham en Dag, og han udeblev i flere Dage. Da kom den Mand, som havde begravet hans Moder, ud af Kirken og gav Ordre til at der skulde graves en Grav ved hendes Side. Jeg spurgte om det var til den lille Kammerat, og han bekræftede det. Guttens havde en Dag solgt al sine Kølter, og kastede affæd ad denne Vej. Paa et Gadehjørne blev han paaført af et Par løst Veste, og overlevede det kun en eller to Dage. Da han blev taget op, havde han en gammel Pil i sin Haand, som var stæbt til en Spids. Den var det han havde sine Bogstaver med. De sagde, at han kun tænkte paa sin Moder og Stenen, for han blev ved at gjentage: „Jeg blev ikke færdig. Men hun vil nok forstaa, at det var min Mening, at gjøre det færdig, vil hun ikke? Jeg vil fortælle hende det, for hun vil vente paa mig.“ Og med disse Ord paa sine Læber døde han.

Da Mandene paa Stenhugger-værelset hørte om dette, lagde de sammen og søgte en god Sten. Og herpaa indfæred de Kvindens Navn, som de fik vide hos Forstanderen for den Søndagsskole, han havde besøgt. Og under hans Navn satte de disse rørende Ord:

„Han elskede sin Moder“.

Da Stenen blev reist var den lille Guds Søndagsskolekammerater med flere andre tilstede, og Forstanderen fortalte, hvorledes den bortfaldte Kammerat havde ønsket Jesus og stræbt at behage ham ved at elske og ære sin Moder. Og han lagde til: „Hør, jeg vil hellere være denne brave, lille, hærlige Kvind, og ligge dernede med denne Gudskrist paa min Gravsten, end jeg vil være en Konge paa Jorden, der ikke elskede og ærede sin Moder.“

Saa lod denne Hærf Kvind tale til os gennem de to Gravstene, og

J. W. RAWLINGS, D. D. S.
H. D. RAWLINGS, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæger
507 Bealty Bldg.
Telephone Main 5198
Tacoma, Wash.

lægge os Ordspøget paa Hjerte:

„Hør paa din Fader, som ønsker dig, og foragt ei din Moder, naar hun bliver gammel.“

Lutherisk Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Uddeling rundt om i Hjemmene, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Sæge, vil vi gjerne saa Lov til at henvende Opmærksomheden paa Luthersk Bogmissions mange udmærkede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godkendte af Bergens Biskop og sendes mod et ubetydeligt Bidrag ved Henvendelse til Luthersk Bogmission, Bergen, Norge.

Læs dette!

Til Sommeren vil vore Sangere fra Menighedene rundt om i vort Samfund holde Stævne i San Francisco. Der gjøres storartede Forberedelser af vore Sangere i Oslo og nu gjælder det ogsaa for os her, at vi gjør vort bedste. Se endelig til at komme i Blot og Følge og se til at indøve Sangene vel. Vi vil saa den stærke og fornemste Tilhørsfølelse, som vi nogensteds har sunget før. Dens Røst har paataget sig at fylde det store Auditorium ved den Anledning, saa vi gjør Regning paa mindst ti tusinde Tilhørere den Aften Juni. Luther College Concert Band, som er inviteret til at spille ved Udstillingen, skal akkompagnere Sangene.

Denne Anledning til at opvise vor Kirkemusik maa I Unge ikke forsvømme. I vil ogsaa saa se det stærke Skue, som Verden endnu har opvist.

Dene Udstilling overstrømer aldeles Udstillingen i Chicago 1893. I maa se til at bestemme Eder tidlige. Snart kommer Anmodning om at registrere for Hotel. Gjøres ikke det, naar I bliver anmodet derom, saa vil I maatte betale mere end dobbelt.

Læs ogsaa dette.

Den første Februar er det tredje Kvartal af vort Regnskabsår forløbet. Da maa vore Missionspræster saa sin Væ. Gult derfor paa Indremissionens Kasser.

Send endelig ind, hvad I formaar. Tilstul vil jeg bede Præsterne sende ind sine Parafiskrapporter med det første. Vort Synodemøde begynder den 31te Mai laar.